

MODNÍ SVĚT.

9313. — Oblek "Norfolk" pro děvčata. — Střihy ve 4 mírách: 6, 8, 10 a 12 let. Jest třeba 4 yd. 36-palcové látky pro dívku 8-letě.

9218. — Dámský živůtek na způsob kosile. — Střihy v 6 mírách: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 palců přes prsa. Jest třeba 3/4 yardů 27-palcové látky pro míru 36 palců.

9294. — Dámský domácí úbor. — Střihy v 6 mírách: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 palců přes prsa. Jest třeba 6 1/4 yardů 44-palcové látky pro míru 36 palců.

9341. — Šaty pro dívky a malé paní. — Střihy v 5 mírách: 14, 15, 16, 17 a 18 roků. Jest třeba 4 3/4 yardů 44-palcové látky pro 16-letou dívku.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden módní vzorek-švih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

Š P R Y M A R .

Humoreska. Napsal Herman Wagner. Přeložil J. J. R.

Olověný klid nadmíru horkého srpnového odpoledne rozložil se nad malým českým městečkem. Zvířata i lidé zaležli do skrýší, ulice činily skoro příšerný dojem svou prázdnotou. Každý krok, jenž některý osamělý člověk na kostrbaté dlažbě, ne nepodobné kočím hlavám, učinil, odrážel se desateronásobnou ozvěnou. Jen tu a tam bylo lze spatřiti v okně obličej, který obdivoval se cizinci, jenž zdánlivě jevil radost, že se může plouhati touto pustinou.

Tento cizinec, jenž s povážlivou bezstarostností, máje ruce složené za zády, toulá se po ulicích města, činí ovšem nápadný dojem. Není ani mladý, ani starý, spíše hubený než tlustý, jeho obličej má bezstarostný výraz člověka, jenž ne znamená, a jeho zelený turistický oblek nedává tušiti, je-li jeho peněženka napřečovaná, čili nie. Také pan poštovník jej vidí a zlobí se pro něho. Opírá se mrtvé o okno poštovní budovy a snaží se marně, jak by si čas ukrátil.

Pan poštovník jest na malém městě velmocí. Jest to jakýsi druh Nerona, jen že ve flegmatickém vydání. Neboť jest to muž náramně bohatý, jenž velice pečuje o svůj drahý žaludek. Nenávidí všechny lidi, kteří jsou tlustší než on, a pro ty, kteří jsou hubenější, má též nepříjemnou nenávisť. Dnes však jest v náladě zvlášť špatné. Zuří proto, že musí v tak horkém dni konati službu, kdežto ku příkladu tenhle prašivý cizinec, tam venku, může se bezstarostně procházeti,

jakoby mu nikdo na světě nemohl poroučeti. Ó, kéž by jej měl zde, v dosahu své moci — ukázal by mu...

Brzo na to měl jej zde. Cizinec vstoupil do malé poštovní budovy a klepá na dvěře úřadovny. Poněvadž jej nikdo nezve dále, klepá po druhé a po třetí. Potom však vstupuje, nejsa v nejmenším uražen, snímá s úsměvem klobouk a praví: "Dobrý den!"

Poštovník vrhne na něho dlouhý, zamračený pohled. Ostatně nehýbá se od okna, obrací se naopak zase na ulici, a pohřžuje se do zejšeí prázdnoty ulice. Cizinec má právě tolik trpělivosti, jako taktu a dobrého vychování. Zachovává stále svoje usměvavé vzezření a čeká. Jen zcela potichu, jakoby chtěl upozorniti, že je zde, začuká svými prsty několik taktů. A brnějí si k tomu. Pár bezvýznamných taktů z nějaké operety, symfonie, nebo pochodu. Poštovník zčervená jako vařený rak. Otočí se pohybem, jakého by se nikdo do tak objemného těla nenadál, a křičí: "Zde se nebubnuje — rozumějí?"

"Jak poroučejí?" kloně se, od-povídá cizinec. "Zde nesmějí bubnovati," křičí rozpalený Nero, "ale jest úřadovna, zde musejí se chovati tle." "Velmi dobře," řekl způsobně cizinec, s obvyklou stvořilou poklonou.

A čeká klidně dále. Zdá se, že se připravuje na delší čekání, neboť vytahuje z kapsy pouzdro na doutníky a po pečlivém výběru vyvolná z něho doutník. Napřed si jej důkladně připravuje. Ma-

čká a tiskne jej se všech stran, ufezává opatrně špičku, vyfoukne jej a pak válí jej v ruce. Posléze škrtne sádkou, aby jej zapálil.

Na tento okamžik čeká Nero. Chvátá s jedinou větou k okénku a ukazuje zuby.

"Co tu tropějí?" řve. "Kouřím," praví cizinec. "Oni! Vědí, že tu nesmějí kouřiti? Okamžitě položte doutníky!"

"Jak poroučejí?" odvěti cizinec.

Poslouchá jako dítě a schová doutník. A čeká způsobně dále. Jeho trpělivost jest nevyčerpatelná a zdá se, že podrážditi jej, je nad lidské síly.

Také Nero to nahlíží a zaují-má vztekle místo u svého stolku. Cizinec však posadil se právě proti němu, s rukama na prou založenými, a pozoruje jej.

Jeho obličej hraje čtveráctvím. Jest to viděti zřejmě na výrazu, jenž se po něm rozšířil. Neboť poštovník má pěkný, široký hřbet, který myslí dodává důvěry a klidu.

Nero uvelebil se prozatím do svého pohodlného křesla a stroj se právě čísti "Smíšené zprávy" v novinách. Cizinec se pro to naprosto nie nezlobí. Naopak, zdá se, že ho napadla dobrá myšlénka. Vytáhne si z kapsy též objemný časopis, rozevře ho bez hluku a dá se do čtení. Brzy zapomíná na celý svět. Nepatrný úsměv pohrává mu v koutku úst. Zahloubal se do čtení úvodního článku.

Trpělivost poštovníka jest u konce. Se zuřivými pohledy a s lomozem otevřá okénko a křičí: "Co chtějí, k čertu!"

Cizinec jest okamžitě pohotov. "Přítihleřovou známku," praví přívětivě.

"Zde," křičí Nero. Přirází o-pět s lomozem okénko a jest pevně rozhodnut, že se nedá již vyrušovati.

Jest pevně rozhodnut. Avšak cizinec neodchází. Čeká dále a směje se přívětivě.

Zase se okénko prudce otevřá. "Jsou tu ještě?"

"Ani," odvěti cizinec. "Co chtějí ještě?"

"Snažil jsem se, ještě jednu známku."

"Tady, a teď mne nechaj na pokoji. — Rozumějí?"

Cizinec rozzemněl a přisvědčil poštovníkovi. Pak přilepuje známku na pohlední lístek. A potom kladě si ukazováček na čelo a přemýšlí. Náhle stane opět u okénka.

Nero mění barvu. "Odpusťte, prosím," praví cizinec, "zapomněl jsem — ještě jednu známku."

Nero nabíhá dech. "Pokládají mne snad za blázná?... Oni... Oni..."

"Nikoli," praví cizinec. "Zde jest ještě jedna známka," křičí Nero. "Poslední... Jestli přijdou ještě jednou, pak..."

Ale cizinec přišel skutečně ještě jednou.

Nero vzpřimil se v celé své výšce i šíři.

"Pane," supí, "pane..."

"Prosil bych o formulář k de-peši," pravil cizinec zcela věcně.

"Pane... pane..." mumlá Nero.

Cizinec zvedne jej klidně a napíše naň několik slov. Pak podává jej ani svačem nepohnuv, Neronovi. Tento uchopí ho a skří-pá při tom zuby.

"Společnost denních hostů "Zelená žába", Kocourkov. Setkal se dnes se zuřivým býkem. Hýka skrotit. Zůstal neporaněn. Pozdrav! Šprýmař."

"Pane... pane..." mumlá Nero.

"Stojí?" táže se konečně pan Šprýmař velmi zhurta.

"Devadesát halibů," vzdychá Nero.

Pan Šprýmař položil na okénko korunu a praví: "Za ostatní ještě dvě známky."

A pak jde.

Česko-Americký Venkov jest listem pro každého českého muže, ženu a dítě. Každý zde na-lezne hojnost nejlepšího čtení lásky pro sebe.

Celý svět již dnes ví, že Judith Basin v Montané patří mezi obilnice světa

Údolím stává se dnes celá řada dráh, jako síť, které mají dovážeti do trhů vypěstované zde obilí. Městečka se zakládají na všech stranách podle nových dráh a v nich se otevírá příležitost obchodníkům všeho druhu, kteří porostou a budou bohatnout v této krajině.

Pšenice se vypěstuje průměrně 36 bušů po akru rok od roku. A co dále. V Denton se bude stavět nový cukrovar, který sám zvýší cenu pozemků z \$50 na \$100 a \$200 akr. Nebude to dlouho trvat.

Snížené jízdné po všech dráhách do Judith Basin. Otažte se agenta na nádraží u vás doma, co by stála cesta sem a zpět. Pište si pro podrobnosti na:

JUDITH BASIN ČECH'S LAND CO., STANFORD MONTANA

ZIVOT ZA POLIBEK.

Z esperanta přeložila M. Jansová.

Byl jsem jinochem 25letým, příjemného zevnějšku, a měl jsem dosti prostředků, abych si život zpřijemnil. Naše rodina sestávala z mojí dobré matičky, tří sester a mojí maličkosti. Mezi mnohými přáteli, kteří navštěvovali naši rodinu, byla to obzvláště mladá paní, blondýnka s krásným modrým očima, veselých a živých způsobů, jejíž koketnosti brzy se podařilo, že jsem se do ní k smrti zamiloval. Proč bych si tuto skutečnost nepřiznal? Amalie, tak se jmenovala, tak velice zaujala mé srdce a smysly, že jsem celou svoji bytost změnil a stal jsem se ze samostatného člověka jejím nejpoddělnějším a nejoddanějším otrokem, neboť již její úsměv naplňoval mě nitro vzrušením.

Její sestřence Stella naopak zdála se mi býti sochou. Byla sice neobyčejně pěkných forem, však beze všeho výrazu v obličejí a skoro vždy klopile svůj zrak k zemi. Nikdy nemohl jsem vyzkoumati, jakou barvu měly její oči, nebo jaký zvuk měl její hlas. Když jsem jí viděl, stával jsem se nervosním a odpuzovala mne od sebe, kdykoli jsme se při návštěvě spolu setkali.

Moje shoda s Amalií byla úplná, a zasnoubil jsem se s ní. Moje dobrá matička, která nepřála si nie toužebněji, než mé štěstí, přijala zprávu o našem zasnoubení s největším zadoubučením, neboť toto zasnoubení bylo vyplněním jejího dávného přání. Moje snoubenka neměla sice žádného jmění, ale co škodilo, vždyť jsem měl sám více než dosti pro nás oba.

V předvečer dne, který měl moje štěstí učiniti úplným, přišel a nevím, zda bylo to vyvoláno samozřejmým vzrušením těchto chvílí, — zkrátka, cítil jsem po jedinou zvláštní stísněnost, jakousi těžkost ve všech údech. Vrátil se z procházky, byl jsem postižen bodavými bolestmi v hlavě; bylo mi nemožno jasně mysliti, anebo něco podniknouti, abych se sprostil této zvláštní nemoci. Vzpomínám si pouze, že v přítomnosti mé nevěsty pojala mne najednou prudká závrať a že jsem upadl v bezvědomí.

Když jsem se zase vzpamatoval, ležel jsem na své posteli, obklopen jsa svými přáteli. Všichni mlčeli. Jak se zdálo, všichni očekávali úzkostlivě na výpověď vážného pána, který nie právě ošetřoval. Domyšlil jsem se, že jest to lékař. Viděl a slyšel jsem vše zcela přesně, ale moje tělo zdálo se býti proměněno v kámen, neboť nemohl jsem se ani pohnouti, ač jsem se o to s největším úsilím pokoušel. Čtěl jsem mluviti, ale nemohl jsem se sebe vydati ani hlásku. Žádný úd mého těla nebyl poslušen mé vůli, a ledový chlad prochvil celým tělem. Po pozorování, které trvalo několik minut, zkoušel svůj puls, pak přidržel mi u rtů ještě zacadečtí, a obrátiv se k mé matce, pravil skoro bezzvukným hlasem: "Jest po všem! Není ho již!"

Nevýstavná úzkost přepadla mne, když jsem slyšel tento roz-sudek a vzpomínám si dosud s hrůzou na ty minuty, plné nář-

ku, které se měnily v hodiny a zdály se mi celou věčností. — Moje tři sestry vyvedly moji matku z pokoje. Později přišly znovu, aby mne k poslednímu odpočinku ustrojily. — Ujaly se tohoto úkolu s velkou pečlivostí, avšak zapoměly mi zatlačiti oči. Marně hledal jsem prostředek, jak bych svým milým sdělil, že dosud žiji, ač moje tělo zdá se býti těžší, než-li kámen. Když mne uložili do rakve, která dle tamějších mravů byla obtažena svěcemi, přistoupila moje krásná nevěsta se svou sestřenicí. Pohlížela na mne lhostejně a když se jí její sestřence tázala, zůstane-li u mne, odpovědělo toto necitelné stvoření: "Není třeba. Zasnoubila jsem se s ním proto, že byl bohat. Moje srdce však mu nikdy nepatřilo!" Och, kéž bych byl v onom okamžiku mohl se hnouti! Jaké brožné poznání! Ano, má pravdu ten, kdo řekl, že smrt jest učitelkou pravdy.

Stella dlela u mne celou noc. — Dlouho klečela na kolenou a modlila se za spásu mé duše. Před stísněné své postavení pozoroval jsem s překvapením, že jí stěkaží bohaté slzy po lících. A toto děvče považoval jsem za chladné a neutělné! Bolest úplně ji změnila a ukázala jí v pravé podobě. — Její oči, stále na mne upřené, byly úsmrtné a černé jako noc.

Když Stella ukončila svoji pohobnost, sklonila se ke mně a pravila chvějícím se hlasem: "Nikdo tě tak nemohl milovati, jako jsem tě milovala já! Nikdy před tím nemohla jsem ti říci, že tě miluji z celé duše své, že ty jediný člověk v mém srdci!" — Dotýkajíc se svými rty mého čela zpečetila své vyznání dlouhým polibkem.

Pojal mne zvláštní cit, když se mne dotkly její měkké, teplé rty. Pohyb, sotva znatelný byl zpozorován tímto andělem strážným. — Oddělila své rty od mého čela a pozorovala mne ostře. Položila svoji ruku na moje srdce a paprsky naděje ozářily její líce. Mé srdce bilo tiše.

Když se ještě několikrát přesvědčila, aby nabyla jistoty, že to není klamně zdání, nýbrž skutečnost, opustila tiše pokoj a vrátila se po chvíli v právdou mé matky a sester, a brzy na to objevil se též lékař. Když si nechal vyprávěti, co se stalo, vyšetřoval mne opět a opět a výsledek toho byl, že zjistil, že mé srdce skutečně bije. Odeslal mne z rakve na moji postel a po dlouhých dnech váš možně péče, vrátil se mi konečně život a pohyb do mého těla. Jak velkou radost měla matka! Jaká blaženost byla to pro sestry! Dobrá Stella! Ó, jak vznešená to duše!

Mimo onu jedinou chvíli zase se na mne ani jednou nepodívala. Jednoho dne podala mi však dopis od Amalie, která znovu ujišťovala mne svoji láskou, ovšem k největšímu mému podivení.

Uchopil jsem pero a ke konci dopisu připsal jsem tuto odpověď: "Láska nekončí životem. Moje láska náležel odtud té, která mne milovala i po smrti!" Po-dal jsem Stelle dopis a prosl jsem jí, aby jej přečetla. Když přečetla mé řádky, sklopila, jako obyčejně, svůj zrak, ale její bleďé líce polila slzami, podobná raninám červánkům. Sladký úsměv rozehrál se jí kolem rtů, a nechavši svoji pravou ruku v mě, dovolil-

la, abych jí pokrýl vřelými polibky.

Za dva měsíce byla Stella mojí ženou.

Mnoho let již uplynulo, ale dosud každý den přináší mi nové štěstí.

JULIUS J. ŽITNÍK.

Tel. Doug. 5737.
1318 William ulice.
Největší výběr majetek v české čtvrti v Omahu. Zároveň veliký výběr farem v Nebrasce. Kdo chce koupit neb prodat majetek kdekoliv, přihlaste se co nejdříve. V úřadovně večer od 7 do 9 hodin. 3-11

Nejpevnější příprava lékařských předpisů z Čech i amerických. Průtržní pásy. Kávové perkolátory. Z Čech: Šimanovského thé proty suchotinám \$1.20 poštou. Dr. Rony životní balsám 75c. Kap. Tříkrál. tabák. Viržinky.

Bránek a Syn, lékárníci, 16. a William ul. - Omaha, Neb.

Nejspolehlivější střížní zboží

ve velkém výběru za nejlevnější ceny naleznete ve známém obchodě manželů :

JOHN A. R. A. LÍBALOVÝCH, 1262 JIŽ. 13. UL., OMAHA.

Máme veliký výběr výpravného zboží pro dámy a pány, bohatý sklad prádla všeho druhu a veliký výběr zvláštních lácí každého dne Tel. Dougl. 1066.

Angličtinu neznáte?

Jete tedy jako ryba bez vody, jako tělo bez života. Vy máte plouti přes řeku budoucnosti. Chcete se vydat přes ni jen na kočábech, bez veselí? Chcete přežít celý svůj život v postkru u lidu? Vy nehodíte se státi samostatným občanem? Americkým? Zda-li však ano, my Vám pomůžeme! My Vás naučíme v 50 číslech anglicky a to při Vaší práci doma. 2411

PIŠTE NÁM! Vikla Bratři, Lonsdale, Minn.

Krásné čtení zdarma! Pište o ukázková čítka a solidní knoží Lidové knihkupectví a zaslátelský úřad 21-17

SLAVIA 308 E. 72. St., NEW YORK. Jednatela pro české osady přijmeme.

Nejdrahocennějším pokladem lidské bytosti je zlaté DOBRÝ ZRAK. Posuďte-li, že vaše oči se kají a váš rak se slábně, neodkládejte a nechte svůj zrak prozkoumati u zkušeného optika. Nejlepší ústrojí o úplném uspokojení při přispůsobení hraji jest vyřídění se sta a sta krajů, kteří v oboru tom pomoci hledají. Graduoval jsem jednu z nejlepších škol a mimo to mám státní povolení. A. OCHNA, český optik a slatař. 1248 Jižní 13. ul., Omaha, Neb.